

תת"ע (פתח תקווה) 6753-01-25 - מדינת ישראל נ' לובנה מסארוה

בית המשפט לתעבורה פתח תקווה

תת"ע 6753-01-25 מדינת ישראל נ' מסארוה

לפני כבוד השופט עמית בר

המשיבה - המאשימה
נגד מדינת ישראל

המבקשת - הנאשמת
לובנה מסארוה

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק שניתן בתאריך 26.5.25 וזאת בהתאם לסמכותי מכח **סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982**.

כנגד המבקשת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירות של נהיגה בזמן פסילה ונהיגה כאשר רישיון הנהיגה פקע מעל לשנתיים.

פסק הדין ניתן לאחר שהמבקשת נשפטת בהיעדרה. המבקשת זומנה לדין אך לא התייצבה.

המבקשת קיבלה לידה את ההזמנה וסרבה לחתום. הדיון נקבע תחילה לתאריך 2.3.25. לאחר מכן הוגשה בקשת דחייה על ידי ב"כ המבקשת - המבקשת, והדיון נדחה לבקשת המבקשת לתאריך 26.5.25.

פסק הדין ניתן בתאריך 26.5.25 לאחר שהמבקשת וב"כ לא התייצבו לדין ולא פנו לשינוי מועד הדיון.

הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה בתאריך 26.8.25. שלושה חודשים לאחר הדיון.

טענות הצדדים:

המבקשת טענה כי היא סובלת מנכות תפקודית ברמה גבוהה, מוכרת ע"י המוסד לבטוח לאומי ומקבלת קצבת נכות כללית בשל כך. המבקשת טענה למצב רפואי מורכב וצרפה אישור על אישפוז

מחודש מרץ 2025.

לאחר קבלת תגובת המשיבה הוסיפה המבקשת וטענה שלא התייצבה לדיון מכיוון שהיתה נתונה לאיומים ממשיים מצד בעלה לשעבר, תושב השטחים, אשר התבטאו בפגיעה חמורה בתחושת הביטחון האישי שלה, עד כדי היותה כלואה בבית וללא יכולת ממשית לצאת ולהתייצב לדיון.

המבקשת גם טענה, שהגישה תלונה במשטרה בעניין אך לא צרפה מסמך.

לאור האמור, מבקשת המבקשת לבטל פס"ד בהיעדר ולהישמע בפני בית המשפט.

המשיבה התנגדה לבקשה.

לטענת המשיבה, המבקשת זומנה כדן לדיון ביום 02.03.2025. בשל בקשה שהוגשה מטעם המבקשת שונה מועד הדיון ליום 26.05.2025 אליו לא התייצבה המבקשת.

בנוסף נטען ע"י המשיבה, שהמסמכים הרפואיים שצורפו אינם מראים כי הייתה מאושפזת במועד הדיון. כמו כן, לא צורפה כל אסמכתא לעניין טענת האיומים.

לאור האמור המשיבה מתנגדת לבקשה.

דיון והכרעה:

סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982 מאפשר לדון אדם בהיעדר בכתב אישום מהסוג בו הורשע הנאשם, וקובע חזקה כי אם הוזמן ולא התייצב בבית המשפט יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו, וכי בית המשפט רשאי לדונו בהיעדר.

סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982 מאפשר הגשת בקשה לבטל את פסק הדין.

השיקולים להם בית המשפט נדרש בדונו בבקשה לביטול פסק דין שניתן שלא בנוכחות הנאשם לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים:

האחד - סיבה מוצדקת להימנעותו של המבקש להתייצב לדיון.

השני - אם יגרם למבקש עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

ראו בין היתר דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל** (2.10.03),

פסקה 8.

אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18).

בעניינה של המבקשת, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הצדדים.

המבקשת זומנה כדין לדיון.

המבקשת לא התייצב לדיון.

אישור המסירה נמצא בתיק בית המשפט במועד הדיון. האישור הנו אישור מסירה תקין. לכן יש לראות במבקשת כמי שזומנה לדיון ובחירה שלא להתייצב.

כמו כן, המבקשת הייתה מיוצגת בתיק. יפוי כח צורף לתיק בתאריך 2.3.25. בעקבות כך הדיון נדחה על פי בקשתה. למרות זאת לא התייצבה המבקשת לדיון.

לכן יש לראות במבקשת כמי שהוזמנה ולא התייצבה בבית המשפט.

טענה על אי התייצבות בשל אלימות מצד הגרוש.

בהתייחס לטענת המבקשת להיעדר התייצבות בשל אלימות מצד הגרוש, לא הוצגה כל ראיה או אסמכתא רלוונטית לעניין. כמו כן לא הוצג אישור על הגשת תלונה למשטרה.

המבקשת לא מסרה מתי הייתה כלואה או במצוקה ומתי הוסרה המניעה. מדובר בטענה כללית שאינה נתמכת בראיות ואפילו לא בתאריכים. לכן לא ניתן לתת משקל לטענה כללית ללא כל פירוט.

טענה ביחס למצבה הרפואי של המבקשת.

המסמכים הרפואיים שצורפו אינם מראים כי המבקשת הייתה מאושפזת במועד הדיון ולא הוצגו מסמכים כלשהם לענין טענת נכות תפקודית ברמה גבוהה. אמנם למבקש בעיות רפואיות, אך לא הוכח כל קשר בין מצבה הרפואי לבין אי התייצבותה לדיון בתאריך 26.5.25.

אין חשש לעיוות דין;

המבקשת לא העלתה כל טענה ביחס לחשש לעיוות דין.

בנוגע לטענה כי יגרם למבקשת עיוות דין אם לא ינתן לה יומה, כפי שנקבע **ברע"פ 8427/17** **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18):

" על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה. "

עוד נקבע כי על המבקשת להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין. רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (25.3.18).

במקרה זה, המבקשת לא טענה טענות מהן ניתן ללמוד כי מדובר בהרשעת שווא ולכן אין חשש לעיוות דין.

שיהוי מעל ל 30 יום.

פסק הדין ניתן בתאריך 26.05.2025 אך הבקשה הוגשה רק בתאריך 26.08.2025, שלושה חודשים ממועד פסק הדין. בסעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982 נכתב כך: **"לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע."**

במקרה זה מדובר בשיהוי ניכר מעבר ל 30 הימים.

בעניינו המבקשת ידעה על מועד הדיון ולכל הפחות היתה צריכה להגיש את הבקשה לביטול פסק הדין בסמוך לאחר הדיון אם ידעה שלא התייצבה מפאת נסיבות שפרטה.

בית המשפט העליון התייחס **בע"פ 73/81 מדינת ישראל נ' אילן זלכה. פ"ד לה (4) 832**, לסוגיה של עצימת עיניים לעניין ידיעה על פסילה על תנאי. במקרה שם הנאשם לא היה מיוצג, ידע שמתנהל כנגדו הליך אך לא ידע על תוצאות ההליך. בית המשפט קבע כי **"חזקה על נאשם אשר לא הופיע, כי יתעניין בדיעבד במה שקרה במשפטו, על-ידי פניה למזכירות בית המשפט, שאינה גוזלת הרבה מזמנו"**

אין לבית המשפט ידיעה מתי נודע למבקשת על פסק הדין, אך מאחר והמבקשת ידעה על הדיון, היה עליה להגיש את הבקשה לכל הפחות בתוך תקופת 30 הימים ממועד פסק הדין.

לאור האמור לא מצאתי הסבר מניח את הדעת באי הגשת בקשת דחייה ובישיהוי בהגשת הבקשה רק בתאריך 26.08.2025 כאשר פסק הדין ניתן בתאריך 26.05.2025.

סופיות הדין:

בית המשפט מחויב לתן ביטוי לעקרון סופיות הדין ראה בעניין זה ע"פ (באר שבע) 4252/07 נאזה משיח נ' מדינת ישראל (5.11.07).

לאור האמור;

משלא שוכנעתי כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותה של המבקשת לדיון;

משלא לא שוכנעתי כי יגרם למבקשת עיוות דין במידה ולא יינתן לה יומה;

לאור עקרון סופיות הדין;

לא מצאתי הצדקה להיעתר לבקשה.

הבקשה נדחית.

המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ד אלול תשפ"ה, 07 ספטמבר 2025,
בהעדר הצדדים.